

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění

Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**EXPERIMENTÁLNÍ FILM S VLASTNÍM HUDEBNÍM
DOPROVODEM A PROMO KAMPANÍ**

Štěpán Svoboda

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění

Ladislava Sutnara

Oddělení designu

Studijní program Multimedia

Studijní obor Multimediální design

Bakalářská práce

**EXPERIMENTÁLNÍ FILM S VLASTNÍM HUDEBNÍM
DOPROVODEM A PROMO KAMPANÍ**

Štěpán Svoboda

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Oddělení designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY
3	CÍL PRÁCE
4	PROCES PŘÍPRAVY
5	PROCES TVORBY
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA
7	POPIS DÍLA
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR
9	SILNÉ STRÁNKY
10	SLABÉ STRÁNKY
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ
	a) Knižní a periodická literatura
	b) Internetové zdroje
12	RESUMÉ
13	SEZNAM PŘÍLOH

1 MĚ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Za dobu studia na vysoké škole jsem se snažil vždy nějakým způsobem dělat, co mě baví. Sbírat inspiraci a zajímat se o věci či osoby, které mě posunou dál. Kdykoli se mě někdo zeptá, odpovídám, že hlavní inspirací jsou právě vizuální věci, co mě přitahují, a ty pak přenáším do své práce.

Po dlouhém uvažování jsem se rozhodl pro projekt, který by shrnul celé tříleté studium a zároveň jsem chtěl posunout svoje hranice zas o kus dál. Chtěl jsem do shrnout všechny zkušenosti ze studia i mimo něho, zahrnout do práce lidi, se kterými jsem měl možnost spolupracovat a díky kterým jsem se dostal tam, kde jsem dnes. Navíc jsem chtěl využít několika poznatků z reklamní tvorby, kterou jsem studoval na střední škole.

Jde vlastně o završení celé etapy bakalářského studia, kdy jsem se věnoval pouze videu, které je pro mě stále hlavní náplní, nicméně již nějakou dobu chci více experimentovat a zkusit pracovat i s dalšími médii. Video bylo vlastně vždy prostředkem, které dle mého názoru obsahuje všechno a do kterého mohu svým způsobem zasadit veškeré myšlenky a nápady. Nikdy jsem neměl zájem pracovat na konceptuálním umění, nebo videoartu a snažil jsem se, aby vizuální stránka měla stejnou, ne-li větší váhu jako celková myšlenka daného projektu, protože právě určitá "povrchová" stránka věci diváka přitáhne a dá mu impuls, aby se o ní dále zajímal.

Tato bakalářská práce je tedy určitým epilogem, následně bych se rád alespoň v dalším semestru věnoval a realizoval v odlišném přístupu k práci a hledal další výzvy v tom, co v životě dělat.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

V létě 2013 jsem začal hledat téma, které by mi bylo blízké a které by asociovalo i mou momentální náladu a rozpoložení. Věděl jsem, že půjde opět o video, krátký film, ve kterém ale právě myšlenka celého projektu musí mít hlavní slovo a mnohem větší přesah, než u dosavadních školních filmů a cvičení, co jsem natočil. Nakonec jsem vycházel z kontaktu a konfrontací s lidmi, které jsem za posledních pár let potkal. Od nových přátel, spolupracovníků a naprosto cizích lidí, které vidíte několik minut a opět zmizí z vašeho života. Na druhou stranu jde tak trochu i o moji reflexi, kdy se občas zaobírám myšlenkou, kde jsem teď, jestli to, co dělám má smysl a kde například budu za dalších pár let.

Vysoká škola pro mě byla a stále je naprosto novou etapou, kdy jsem odešel z Prahy do Plzně, částečně opustil zavedený stereotyp domova a začal jsem řešit naprosto odlišné věci a potřeby. Šlo o zajímavý způsob socializace, kdy město a škola najednou působily jako nový svět, ve kterém jsou jen studenti. Řešíte, co budete dnes jíst, do kdy odevzdat práci na určitý předmět, nebo s kým jít večer na pivo. Celkově si myslím, že toto období je zlomové v tom, že pomalu zažíváte, co znamenají každodenní radosti i strasti života, ale zároveň si stále užíváte tzv. studentský život. Zpětně zjišťuji, že se tohle celé nevědomky odráží právě v tomto projektu.

Zvolit si film, jako hlavní složku bakalářské práce, bylo tedy přirozeným vývojem, o kterém jsem již psal výše. Dále jsem přidal hudbu (soundtrack filmu), o kterou se zajímám dlouhodobě a kdy jsem chtěl oslovit, poprosit o pomoc a spolupráci své přátele - hudebníky. A nakonec promo kampaň, která by zahrnovala vytvoření plakátu a několika stránek na sociálních sítích. Grafický design je opět věc, se kterou pracuji už od střední školy, kdy jsem tento

předmět studoval. Později jsem ale pocítil určité limity v seberealizaci a proto se dnes grafice, foto manipulaci a retuši věnuji především kvůli zábavě. Udělat dnes promo svému projektu na internetových sociálních sítích a především Facebooku je asi ta nejjednodušší věc, jak dostat práci alespoň mezi nějaký okruh lidí. Proto to беру jako další plus v prezentaci, toho co dělám a vždy ocením zpětnou vazbu od kamarádů, nebo úplně cizích lidí.

3 CÍL PRÁCE

3.1 Obecná část

Cílem tedy od začátku bylo natočit krátký film s vlastním hudebním doprovodem a promo kampaní. Začal jsem hledat inspiraci ve svých oblíbených filmech a zároveň seskupovat myšlenky, náměty a nápady, ze kterých začala vznikat kostra projektu. Ovšem už během procesu příprav jsem začal zjišťovat, že myšlenku filmu nebudu vzhledem ke svým možnostem schopen realizovat v takovém rozsahu, jak bych chtěl. Koncept se totiž začal rozrůstat do větších měřítek, než bylo plánováno a po konzultacích a názorech jsem nakonec došel k přesvědčení, že natočím v podstatě trailer, určitý popis celého příběhu ve zkrácené podobě. Chtěl jsem si ale hned na začátku nastavit laťku, pod kterou jsem nechtěl jít, například v obsazení herců, přestože jsem věděl, že díky velikosti konceptu vše nedopadne asi jak má.

Při práci na příběhu jsem se snažil, tak jako v posledním projektu, přistupovat k hlavní postavě jako k antihrdinovi. Člověku, který vlastně není kladný, ale divák mu fandí, baví ho, dokonce s ním může i podobně smýšlet. V podstatě jde o loosera, ve kterém se každý z nás může ztotožnit, ať už jsme v životě sebeúspěšnější. Žije ve vlastním světě a život si přizpůsobuje po svém.

3.2 Příběh

V samotném filmu jsem chtěl vylíčit osud kamarádů z mládí, kteří se rozhodnou přestat žít tradičním, stereotypním životem a kteří překročí hranu zákona proto, že v podstatě nemají zájem žít pro nic jiného. Nikdy neměli rodinu, jiné přátele, ženu, děti. Mají pouze sami sebe. Morální hodnoty jim odmalička vštěpovala televize a rvačky na hřišti za domem.

Vychází se z toho, že byli celý dosavadní život zavřeni pod jednou střechou, kde vyrůstali bez rodiny, proto už dál nechtějí poslouchat autority. Jejich hlavním cílem je adrenalin, možná určitá msta za nespravedlnost. Nezáleží jim na majetku, nebo financích, ale o čistý pocit z toho, že mohou žít, jak se jim zachce. Peníze jsou pouze prostředek alespoň k základnímu fungování v běžném světě.

Chci se dotknout myšlenky, že každý z nás má právo žít po svém a je pouze na něm, jak se životem naloží. Máme možnost se každodenně potácet, bez jediného cíle, kdy se každý den opakuje a připadá nám nudný a stejný, nebo naopak dělat vše na maximum. Můžeme žít v systému jako šedé stádo nebo jít proti systému a riskovat, že se nám naše činy nemusí vyplatit. Dalším tématem je porucha osobnosti a identita. Hon za neurčitým cílem uspět, být odlišný, nebo žít podle svého, který může vést až k psychickému kolapsu, či mentální poruše a celkovému rozpadu osobnosti, za kterým může stát v tomto případě i vývoj v dětství.

3.3 Film

Složka filmu je tedy nejdůležitější. Přesto jsem nechtěl natočit film dle klasických postupů a více jít podle vlastních představ a obrazů.

Hlavní inspirací se nakonec stal film Fight Club a film Trainspotting. Byl to určitý přirozený vývoj, za pochodu příprav při sbírání rešerší.

David Fincher patří již několik let mezi mé nejoblíbenější režiséry a v každém jeho filmu si něco najdu, ať už jde o práci s kamerou, nebo o hutnou a depresivní atmosféru. Právě Fight Club spadá mezi jeho naprostou špičku a vždy patřil na můj seznam top filmů. U Dannyho Boyla, jde spíše o témata a Trainspotting symbolizuje určitou revoltu, našťvanost devadesátých let v Británii, což mi přišlo jako

ideální zdroj pro mojí práci. Ale oba tyto filmy mají vlastně v jádru podobnou myšlenku, jen Fight Club přistupuje k rebelii a boji po svém, už kvůli odlišnosti amerického systému.

Šlo mi především o to, aby měl film spád a střídaly se v něm dynamické a klidnější záběry, kvůli jeho krátké stopáži. V těchto momentech mi byly inspirací konkrétně filmy Luca Bessona jako Brutální Nikita, či Leon, nebo práce Guye Ritchieho a to Lock, Stock and Two Smoking Barrels nebo Snatch.

3.4 Hudba

Hudební složku jsem pojmul jako hudební projekt, ve kterém jsem chtěl spolupracovat s přáteli ze spřízněných kapel. Oslovil jsem svého kamaráda a společně jsme začali dávat dohromady několik nápadů. Ze začátku jsem se držel spíše svých vlastních vizí, nakonec jsme mu předal téměř hlavní slovo a pouze dával rady, kam směřovat. Vzhledem k tématu a atmosféře filmu jsme se žánrově drželi asi nejvíce ambientní hudby, případně temného elektra a neosynthu. Inspirací byla tvorba Trenta Reznora, Hanse Zimmera nebo Perturbatora.

3.5 Propagace

Promo kampaň je taková tečka za celým projektem. Zahrnuje především propagaci samotného filmu ale i hudby a má za cíl dostat celý projekt do podvědomí lidí. Jde o využití internetových kanálů a portálů, vytvoření stránky na Facebooku, Soundcloudu, Vimeu a samostatnou stránku na Tumblr, případně oslovit nějaký kulturní server a poprosit o spolupráci.

Samozřejmostí je plakát s informacemi, s datem premiéry a odkazem například na samotnou stránku s trailerem, později pak filmem a letákem, který budu rozdávat po hudebních klubech či

barech v Praze a Plzni. Rád bych, aby si film začal později žít tak trochu svým vlastním životem a lidé si k němu našli cestu. Pokud by byla možnost, přihlásil bych se s ním i na studentké filmové festivaly.

4 PROCES PŘÍPRAVY

V podstatě prvotní věci, které mě napadly, byly vizualizace a záběry. Je to obvykle záležitost, která přichází v ranné části procesu a podle které se od začátku řídím. Po ustálení celkového konceptu a seskupení myšlenek jsem dále postupoval náčrtem skic a psaním poznámek. Vycházím ze slov, které mě napadají a podle nich sestavuji koncept a stavbu příběhu. Poté začala pomalu vznikat synopse a když se usadil námět, začal jsem pracovat na scénáři a později storyboardu. Vzhledem k tomu, že se koncept rozšířil a já bych ho později nebyl schopen realizovat, musel jsem hledat způsoby, jak zjednodušit celý příběh, ale zároveň nenarušit myšlenku filmu. Vzniklo tedy několik verzí, které se postupně měnily. Příkladem je třeba příběh v retrospektivě, který měl být mnohem rozsáhlejší a kdy se postava vypravěče měla promítnout pouze ve voiceoveru a objevit se jen na pár vteřin na konci příběhu. Ovšem v momentě, kdy jsem si řekl, že by si role vypravěče a jeho monologu zasloužila někoho profesionálního a charizmatického, obrátil jsem tento plán a dal mu mnohem větší prostor. Tímto nápadem jsem se nechtěl omezovat a přesto, že jsem věděl, že nebude lehké někoho takového sehnat, nenechal jsme se odradit.

Vzniknul seznam herců, kteří by do této role zapadali na základě vizuálního a hlasového projevu. Mezi jmény byli takoví herci jako Michal Dlouhý, Miroslav Táborský nebo Martin Stránský. Na vrcholu žebříčku jsem měl ale úplně někoho jiného. Prvním byl Ondřej Malý, známý hlavní rolí ve filmu Pouta, za kterou dostal i Českého lva. Druhým byl Karel Dobrý, který více jak ve filmu kraluje na prknech pražských divadel a za roli v inscenaci Den opřičníka obdržel letos Cenu Alfréda Radoka za nejlepší mužský herecký výkon.

Kontakt na oba herce jsem paradoxně získal docela jednoduše. Na Ondřeje Malého jsem sehnal telefon přes několik známých a přes neoficiální web jsem si opatřil kontakt na člověka, který spravuje stránky a osobně zná Karla Dobrého. První jednání s Ondřejem Malým nedopadlo nikterak pozitivně a po jednom telefonátu s příslibem, že se ozve se na měsíc odmlčel. Kontaktní osoba přes pana Dobrého byla vstřícnější, bohužel v době termínu realizace byl herec tak vytížen, že nakonec neměl zájem. Po několika pokusech sehnat ještě kontakty na další herce, jsem se opět ozval panu Malému. Tentokrát proběhla domluva mnohem lépe a po společné schůzce nakonec na nabídku kývl. Byla to v ten moment určitá satisfakce a velká radost, protože jsem věděl, že tím nabere můj film profesionálnější směr.

V neposlední řadě bylo další etapou sehnání prostorů pro natáčení. Exteriéry jsem měl v hlavě od začátku. Karlín mě ulicemi a atmosférou, která je sice již jiná než před lety, stále baví. Interiéry jsem řešil přes známou z galerie INI v prostoru kulturního centra Orco na Vltavské. Zbytek pak se svými přáteli, kteří mi ochotně zapůjčili svůj byt. V retrospektivní části příběhu jsem chtěl za tři hlavní postavy někoho, kdo bude víc jak herecky odpovídat charakterům typově a oslovil jsem své tři přátele u kterých vím, jak je vést a nemusím se stresovat. Přípravy byly v tomto případě naprosto stěžejní. Obvykle se snažím tento proces nepodceňovat a dlouho o něm přemýšlet, protože ze své zkušenosti vím, že čím víc dám do příprav, tím kratší dobu bude trvat samotná realizace. Navíc od začátku bylo jasné, že kromě režijní a scénáristické stránky projektu se budu muset postarat i o kameru. Naštěstí záběry jsem koncipoval tak, aby se natočilo přesně to, co je potřeba.

5 PROCES TVORBY

Samotná realizace měla původně proběhnout v prosinci a únoru 2013, ale jak tomu bývá, posunula se o měsíc. Dalo mi to alespoň čas promyslet několik dalších věcí. Film jsem následně rozdělil na dvě části, na přítomnost a minulost a podle toho jsem přistupoval k natáčení. První část, přítomnost se točila v INI Gallery, v kulturním domě Orco v Praze, kde jsem měl k dispozici prázdnou místnost, která ideálně zapadala do mého nápadu, jakým způsobem natočit monolog. Šlo pouze o samotného herce sedícího na židli a vyprávějící svůj příběh. Při samotném natáčení jsem pro jistotu využil několik kamer a zvukový rekordér.

Pan Malý přistupoval k práci profesionálně. Měl možnost nahlížet do scénáře a několikrát opakovat svůj text. Bylo zajímavé později zjišťovat, jak se dostával během času do své role, jak v mluveném projevu, tak po vizuální stránce. Natáčení trvalo pouze hodinu a půl a my stihli vše potřebné.

Druhá a třetí část spočívala v dotočení retrospektivy, minulosti vypravěče. Exteriérní lokace jsem zvolil kvůli flexibilitě v pražské čtvrti Karlín. Všechny záběry vznikly vlastně v jedné jednosměrné ulici, kde byla možnost využít chodníky, zdi a silnici. Další pasáž filmu vznikala později například na Praze 4. Interiérní prostor, což byl byt hlavních postav, poskytl jeden z hlavních hrdinů. Tam bylo dokončeno několik posledních scén celého příběhu.

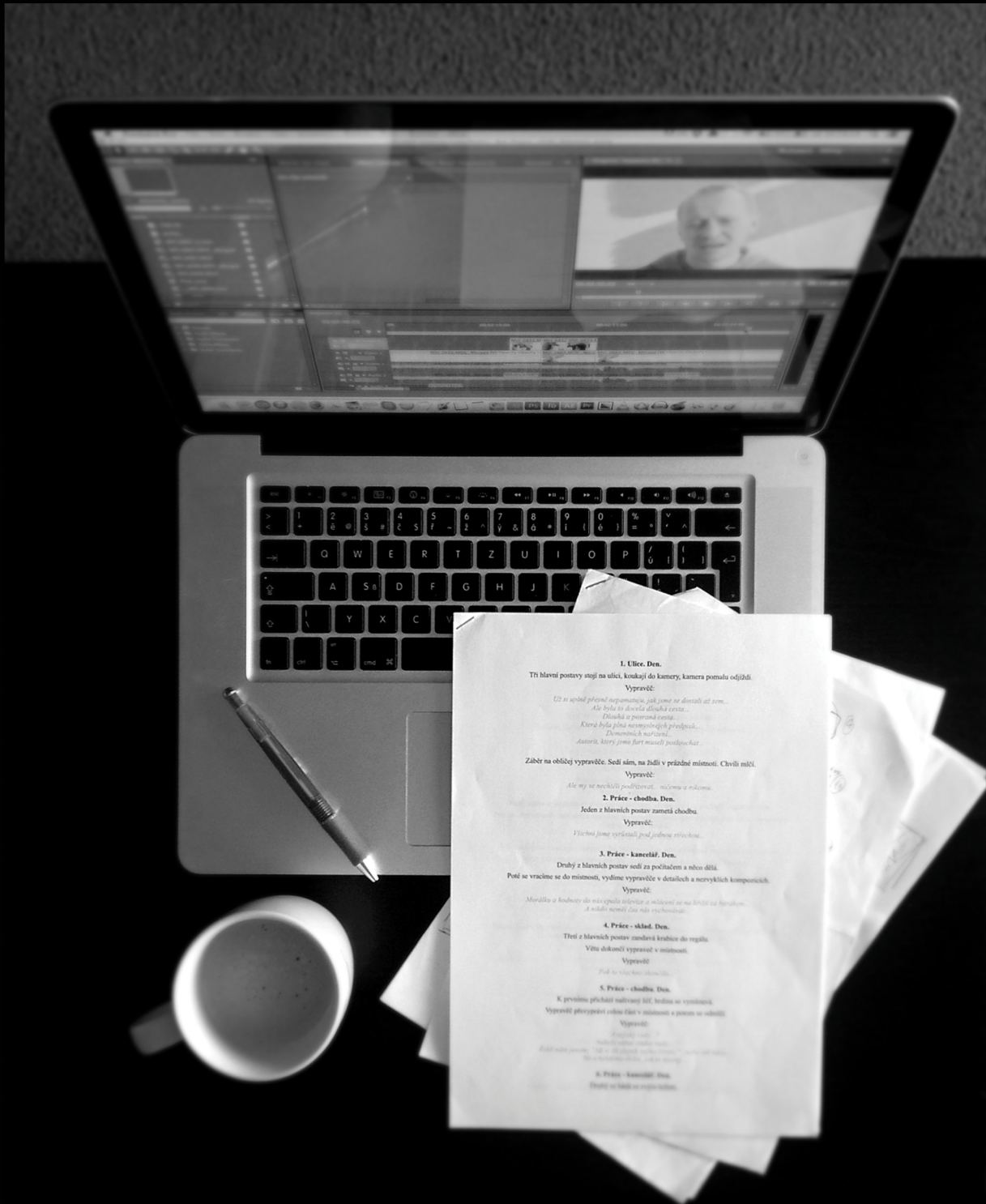
Hlavní postavy byli neherci, což zpětně nepovažuji jako hendikep. Šlo o kamarády, o kterých vím, že i přes nulové zkušenosti s natáčením, ze sebe dokáží dostat maximum. Samozřejmě jsem se snažil o maximální kontrolu nad vším i přes omezený čas, rozpočet a štáb. Vše jsme nakonec vždy stihli během několika hodin díky

předešlé přípravě. Po hrubém střihu celého projektu jsem se sešel s kolegou, který měl na starosti hudbu. V diskusi jsme se shodli na několika věcech a já mu poté předal hrubý střih, aby přesně věděl, jakým způsobem komponovat hudbu díky atmosféře záběrů, což mu velmi usnadnilo práci. Nakonec se doladily poslední detaily a celý projekt se mohl nabarvit a vyexportovat.

1. Ulice. Den.

Tři hlavní postavy stojí na ulici, koukají do kamery, kamera pomalu odjíždí.

Vypravěč:

*Už si úplně přetáhli nepamatuju, jak jsme se dostali až sem...
Ale byla to docela dlouhá cesta...
Dlouhá a poutavá cesta...
Která byla plná neomyšlených překážek...
Děvenních narážek...
Autorů, který jsme furt museli poslouchat.*

Zaběh na obloze vypravěče. Sedí sám, na židli v prázdňé místnosti. Chvilu mlčí.

Vypravěč:

Ale my se nechtěli podívat... nikomu a nikomu.

2. Práce - chodba. Den.

Jeden z hlavních postav zametá chodbu.

Vypravěč:

Všichni jsme vyzívali pod jednou střešinou.

3. Práce - kancelář. Den.

Druhý z hlavních postav sedí za počítačem a mluví do telefonu.

Poté se vracíme se do místnosti, vydluže vypravěče v detailech a nereálných kompozicích.

Vypravěč:

*Morálka a hodnota do nás spouští náhle a odváží se na křivě se hranolky.
A nakonec není čas nás vychystávat.*

4. Práce - sklad. Den.

Třetí z hlavních postav zavádí krabice do regálů.

Všimněte si vypravěč v místnosti.

Vypravěč:

Pod se vracíme obzvláště.

5. Práce - chodba. Den.

K prvnímu přichází natvárající žil, brácha se vyznívá.

Vypravěč přerovpává celou část v místnosti a potom se odhlídí.

Vypravěč:

*Právě teď...
Někdy někdy... někdy někdy...
Děle jsem jsem... "Už se vracíme... někdy... někdy...
Do nevyhledané příště, někdy někdy."*

6. Práce - kancelář. Den.

Druhý se blíží se spoustou mlčky.

Hledat osoby, místa a obsah

Štěpán Hlavní stránka

Přidáváte příspěvky, komentáře a hodnocení To se mi líbí jménem stránky **Left Behind Project** — Změnit na Štěpán Svoboda

Left Behind Project
To se mi líbí (53) · Mluví o tom (33)

Aktualizovat informace o stránce To se mi líbí Sleduji

Film
– Vykášlat se na morálku, na hodnoty, na autority a žít podle svého? Možná je problém někde jinde.

Informace Fotky To se mi líbí

Nejdůležitější

Propagovat stránku

Zde uvidíte svoji ...

Left Behind Project

Propagovat příspěvek

Aktuální
2014

Hledat osoby, místa a obsah

Štěpán Hlavní stránka

Přidáváte příspěvky, komentáře a hodnocení To se mi líbí jménem stránky **Left Behind Project** — Změnit na Štěpán Svoboda

Left Behind Project Timeline Aktuální

Vytvořit příspěvek Panel pro správu

Propagovat stránku

Aktuální
2014

Toto se líbí uživatelům Gabriela Cejb Matuskova, Vojtěch Žák a dalším (2).

Napište komentář...

Kolik lidí vidělo tento příspěvek: 240

Propagovat příspěvek

Left Behind Project
22 únor

Dnešním dnem startujeme. — s uživatelem Štěpán Svoboda.

To se mi líbí · Přidat komentář · Sdílet

Kolik lidí vidělo tento příspěvek: 345

Propagovat příspěvek

Left Behind Project změnil(a) svoji fotku (úvodní fotku).
7 únor

"Život ve společnosti..."

...stie, co všechno vrací s
...nějvík do dršky a
...omenby, kdy si sami říkáte, jestli
...jestli to, co děláte... má nějaký smysl...
...ný by vám měli být nejbliž, jsou pořád ještě

Pořád jsme tak nějak byli jedna parta...
Která si ale trochu prochází sračkama...
No ale ta největší chyba měla teprve přijít...

Hroznej průser, kterej se neměl nikdy stát...
A místo toho mlátíte někoho úplně cizího...
Všechno špatně...

Vlastně jsme porušili takovou naši nepsanou dohodu...
Nechat lidi, co za nic nemůžou...
A nezbejvalo, než se rozhodnout, co dál dělat...
Jestli tohle všechno má nějakou cenu...

Nakonec to cenu mělo...
zpátky jsme se vracet nemohli...
bylo to asi jediný možný řešení týhle naší situace,
ve který jsme byli...

...loupit [banku...]
...me neměli, co ztratit... vubec nic...
něco špatnýho...
...tam, kam

12

13

Jan Zahořák

Bohumil Hňup

David Gruber

režie Štěpán Svoboda

LEFT BEHIND

Ondřej Malý

leftbehindproject2014.tumblr.com

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pokud jde o technologickou část, vycházel jsem z obvyklých postupů, se kterými mám zkušenosti. Od počátku studia jsem točil na fotoaparát Canon 7D s objektivem Sigma 17mm-70mm, ale na podzim 2013 jsem ho vyměnil za výkonnější full-frame zrcadlovku Canon 6D s objektivem Tamron 24mm-70mm. Po obrazové stránce jde o velký skok dopředu. Plnoformátový čip dává úplně jiné možnosti ve snímání obrazu, než menší APS-C snímač. Dalším plusem je světelnost, kdy ve špatných podmínkách můžete dosahovat s hodnotami ISO takových výsledků, ve kterých by ostatní fotoaparáty zaostávaly. Objektiv Tamron navíc disponuje stálou světelností po celé délce, což se u natáčení bezesporu vyplatí.

Původní myšlenkou bylo pracovat s větší paletou filmařské techniky a záběrů, ale rozpočet to nakonec nedovolil. Mnoho věcí se řešilo zjednodušeně, vzhledem k délce a pochopitelnosti příběhu.

Využíván byl kamerový rig díky jeho flexibilitě, dále pak malý steadicam a v neposlední řadě například automobil ke snímání záběrů za běhu nebo za jízdy.

O postprodukci se postaraly programy Adobe Premiere Pro CS6, který využívám především na střih ale i na color grading.

Komplikovanější efekty a úpravy poté řeším v Adobe After Effects CS5. Veškeré záběry jsou točené ve formátu .MOV v rozlišení fullHD, tedy 1920×1080 pixelů ve snímkové frekvenci 25 fps/s.

Výjimkou jsou zpomalené záběry točené na 60 fps/s. Při exportu ovšem celý film kvůli velikosti a flexibilitě přehrávání snižuji na HD 1080x720 pixelů formátu .mp4. Celý projekt zpracovávám na počítači Apple MacBook Pro.

Hudbu jsem skládal na programu GarageBand s pomocí Audacity, ale později, kdy se větší měrou na tvorbě hudby začal podílet můj kamarád, se produkce přesunula do programu Reason 5.

Tištěná média, jako plakát a leták, jsem po několika ručních skicách zpracovával v programech Adobe Photoshop CS5 a Adobe InDesign CS5. Zdrojové materiály vznikaly přímo na place.

7 POPIS DÍLA

7.1 Anotace

Hlavní postavou příběhu je vypravěč. Člověk, který v retrospektivě líčí svou minulost, svůj příběh. Je to v podstatě zpověď, ve které se mísí vzpomínky a obrazy. V jeho minulosti figurují on a jeho přátelé, kteří se rozhodnou po ne úplně šťastném dětství žít podle svého, bez rozkazů, bez autorit a bez systému.

V celém filmu se tedy střídá sterilní, čisté prostředí, současnost, ve které je vypravěč s jeho špinavou minulostí ve městě. Po úvodní části, kdy se parta vykašle na práci a nastěhuje se k sobě, vymyslí nápad a určí si svá pravidla, jak fungovat ve společnosti. V podstatě jde o jednoduchý systém, kdy si vybírají postavy znepríjemňující životy ostatním, a ty až neurvalým způsobem přepadávají. Jde jim hlavně o adrenalin, ve kterém filtrují svou nenávist, finanční stránka je až na druhém místě. Postupně ale přichází ponorka, osobní neshody, pochybnosti o sobě samých a zamyšlení nad dosavadním konáním. Situace vyústí útokem na "špatnou" osobu, která za nic nemůže, čímž parta v podstatě poruší svůj nepsaný kodex a začne se zamýšlet nad svou budoucností.

Nakonec nezbyvá, než se rozhodnout, co dál. Do starých kolejí už se vracet nemohou, proto přichází skoro až naivní nápad vykrást banku. Buď by si zajistili klidnou, ale nejistou budoucnost, nebo se vrátili zpátky na začátek do nápravného zařízení, kde by museli opět poslouchat autority a podřídit se. Tím by dali najevo, že se vlastně už nikdy nedokáží začlenit do společnosti. Ve finální sekvenci tedy vidíme přípravy a následný příchod k bance. Stříhem se dostáváme do místnosti, kde probíhá vnitřní boj hrdiny. V overvoicu slyšíme vypravěče, který vypráví poslední část svého příběhu.

Zjišťujeme, že mluví sám k sobě, resp. svým dalším identitám, které má. Šlo tedy o alternativy jeho samotného, se kterými žil od malička. Nikdy neměl žádnou rodinu, kamarády, pouze své identity a poslední větou si vlastně vypravěč - hlavní hrdina, uvědomuje situaci a smiřuje se sní. Celý film tedy poukazuje na určitou revoltu vůči společnosti člověka a jeho kamarádů, později ale začíná jít spíše o rozpad osobnosti hlavního hrdiny, kdy se jeho duševní nemoc prohlubuje a dochází ke konečnému vyústění.

7.2 Popis hlavní postavy

Na první pohled jde o přemýšlivého člověka lehce nedbalého zevnějšku, který nikdy neprošel žádným středoškolským ani vyšším vzděláním. Vše, co se za život naučil, má z knih, které přečetl za svůj život v léčebně. Jde o muže kolem 40-ti let, který působí docela vyrovnaně, až na pár zvláštních tiků. Při vyprávění je chvílemi až našťavaně ironický, jakoby necítil sebemenší lítost a měl pocit, že vše, co dělal, bylo správné. Mluví otevřeně, dramaticky a naléhavě. Občas několikrát zopakuje větu, jakoby zapomněl, že ji právě řekl. Někdy udělá delší pauzu, kdy kouká před sebe nebo na zem, jakoby přemýšlel. V jeho pohledech se mísí úsměv, jako by šlo o hezkou vzpomínku. Úsměv se ale rychle mění v přehnanou vážnost. Jeho vyprávění se postupně stupňuje až do konečného uvědomnění, ve kterém dochází ke smíření se situací.

7.3 Monolog

„Už si úplně přesně nepamatuju, jak jsme se dostali až sem...

Ale byla to docela dlouhá cesta...

Dlouhá a posraná cesta...

Která byla plná nesmyslných předpisů...

Dementních nařízení...

Autorit, který jsme furt museli poslouchat...
Ale my se nechtěli podřizovat... ničemu a nikomu.
Všichni jsme vyrůstali pod jednou střechou...
Morálku a hodnoty do nás cpala televize a
mlácení se na hřišti za barákem...
A nikdo neměl čas nás vychovávat...
Pak to všechno skončilo...
A nějaký rady...?
Nebyly vůbec žádný rady...
Řekli nám jenom: "Jdi si žít zbytek svého života." ..nebo tak něco...
No a každému došlo, jak to myslej...
Normální práce nám po nějaký době přišla jako naprostý
plejtvání životem...
Zbytečnost, kterou nikdo z nás nepotřebuje...
A takhle jsme teda zbytek svého života fakt žít nechtěli...
No a začli jsme od znova... jen my a nějaký naše pravidla...
A pak jsme přišli na způsob, jak si to všechno platit...
Kde na to všechno brát...
Někdo by tomu mohl říkat sobectví, my tomu začli říkat lehce
vydělaný prachy od lidí, co pro nás nic neznamenaj a
nikdy neznamenali...
Úředníci...Veksláci...Exekutoři...Revizoři...
Podnikatelé, co maj špinavý ruce...
Vychcaný postavičky bez soucitu k ostatním, který maj peníze...
Všechno bylo, jak má bejt...
I když ze začátku měly ty naše akce pár nedostatků...
Třeba ten, kterej jako malej tloukl kdekoho...
Byl najednou jako hodnej beránek, co občas všechny brzdí...
A z toho, co schytával nejvíc do držky od ostatních...

Se stala totální bestie, co všechno vrací s úrokama...
Pak postupně přicházely momenty, kdy si sami říkáte, jestli jste to
pořád ještě vy...Jakože....jestli to, co děláte...má nějaký
smysl...nebo tak...
Jestli lidi, který by vám měli být nejbliž, jsou pořád ještě vaši
kámoši...
Pořád jsme tak nějak byli jedna parta...
Která si ale trochu prochází sračkama...
No ale ta největší chyba měla teprve přijít...
Hroznej průser, kterej se neměl nikdy stát...
A přišel ve chvíli, kdy si myslíte, že máte správného člověka...
po kterým jdete.
A místo toho mlátíte někoho úplně cizího...
Všechno špatně...
Vlastně jsme porušili takovou naši nepsanou dohodu...
Nechat lidi, co za nic nemůžou...
A nezbejvalo, než se rozhodnout, co dál dělat...
Jestli tohle všechno má nějakou cenu...
Nakonec to cenu mělo...
Ale zpátky jsme se vracet nemohli...
Pak to někdo z nás řekl a bylo to asi jediný možný řešení
týhle naší situace, ve který jsme byli...
Prej vyloupit banku...
Jako...znělo to šíleně, ale už jsme neměli, co ztratit...vubec nic...
Já si nemyslím, že jsme dělali něco špatného...
Ale jenom to asi zašlo všechno moc daleko...
tam, kam úplně nemělo.
Život ve společnosti, ve který jsme byli... pro nás neměl význam...
Smysl tenkrát mělo jít proti společnosti...

Ale možná to není svět okolo...

Možná jsou to identity, se kterejma bojujem..."

7.4 Soundtrack

Soundtrack původně zamýšlený, jako několik jednotlivých písniček, nakonec vznikl jako jedolité, koncepční dílo, které doprovází celý snímek a mění se podle nálady vyprávění. Cílem bylo po inspirační stránce najít cestu a zvolit takový přístup, který by navodil ideální atmosféru filmu. Vlivy z tvorby umělců, ze kterých jsme vycházeli, mohou být patrné, nicméně věřím, že se podařilo vytvořit originální a svébytné kompozice.

7.5 Plakát a internetová propagace

Idea na plakát začala vznikat už v ranné fázi projektu. Zvolil jsem nakonec nápad s tváří hlavního hrdiny, ze které jsem vyretušoval veškeré orgány. Vnikl tak obličej bez identity, do kterého jsem zasadil scénu z retrospektivy příběhu, kde vidíme tři postavy v akci. Snažil jsem se dojít k určitému spoileru a napovědět divákovi pointu celého filmu.

Po novém roce jsem se dal do tvorby facebookové stránky, kam jsem postupně začal přidávat fotky z natáčení, trailer nebo plakát filmu. Obdobou facebookové funpage je Tumblr, který funguje spíše jako blog a více jako typická internetová stránka. Následně jsem ještě na svůj Soundcloud profil zveřejnil soundtrack.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Přesto, že je samotný film svébytným odvětvím a nemusel by přímo patřit do oborového zaměření, snažil jsem se nápadem, respektive konceptem, docílit přesahu, jenž bude mít význam i pro multimediální design. Vlastně jde především o způsob vyjádření, kdy jsem si zvolil své nejbližší medium - film. Kromě námětu jsem se zamýšlel i nad estetickou stránkou, u které bylo, doufám, docíleno maxima. Komplexně tak vznikl projekt, až experiment, kde jde hlavně o již zmíněnou ideu, fungující samostatně a která je v současnosti stále aktuální.

S určitostí mohu říct, že nejde o originální námět, nicméně zpracováním a přístupem jsem se snažil postupovat osobitě s jistou dávkou sebereflexe patrnou snad ve všech ohledech mé práce.

Věřím, že celý projekt může kvalitou a hereckým obsazením konkurovat i ateliérům filmových škol, které pracují v mnohem větším štábu a technickým zázemím.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky projektu bych určitě vyzdvihl myšlenku, která si během půl roku prošla velkým postupem, od malého až banálního nápadu, po velký celek, který by se mohl dále rozvíjet v mnohem větší míře. Dále jsem i přes počáteční plány natáčení s větší produkcí rád za to, že se mi i tak podařilo natočit příběh opět jen v několika lidech. Přesto, že se do poslední chvíle měnilo několik věcí, věřím, že se povedlo celý film uchopit tak, aby byl pochopitelný.

Hlavním plusem ovšem považuji účast hlavního herce, který nabídku na natáčení i přes počáteční rozpaky přijal a zpětně je skvělé poslouchat hercův monolog, který vznikl takovou dobu z úst někoho profesionálního.

Nakonec bych pochválil nadšení, s jakým do projektu šli všichni zúčastnění. Bylo hezké vidět, že kamarádi či známí mají opravdu zájem s čímkoliv pomoci a obětovat kus svého času pro něco takového. Doufám, že mě do budoucna celá tato práce a spolupráce s ostatními posune dál a že se třeba za pár let dočkáme rozšíření celého příběhu.

10 SLABÉ STRÁNKY

Mnoho věcí, které se dají považovat za silné stránky, bych mohl naopak zmínit i ve slabých stránkách. Jde o to, že zpočátku jsem si nastavil vysokou laťku, která se postupem času musela kvůli času a financím pomalu snižovat. Koncept, který vznikl celkem pět měsíců, mě psychicky vyčerpával natolik, že jsem se prakticky nemohl věnovat jiné práci. Musel jsem odmítnout několik lidí, kteří byli ochotni mi pomoci s natáčením, ale věděl jsem že bych tímto krokem ztratil určitou kontrolu nad projektem a nemohl bych si diktovat přesně to, co bych chtěl. Slova mého známého, který měl původně obstarat produkci, že něco nejde, nebo to nepůjde udělat, mě utvrdila v tom, že si opět většinu věcí zajistím raději sám. Tento krok měl také nevýhodu v tom, že jsem musel obstarat práci režiséra i kameramana a ve chvíli, kdy na place stáli čtyři herci, to už bylo příliš, protože jsem nemohl na 100% kontrolovat všechny věci okolo. V důsledku toho může několik záběrů působit nedotaženě. Slabou stránkou byl jednoznačně i zvuk, který bohužel obsahoval několik technických nedostatků.

Během toho všeho jsem si uvědomil limity, které stále mám. Ať už je to určitá nedůvěra v osoby, které by mohly zastávat pozice například kamery, nebo ve zmatenosti, která se u mě projeví, když musím řešit několik věcí zároveň. Shrnu bych to tak, že jsem si možná vymyslel velkou věc, kterou jsem v některých ohledech úplně nedotáhl, a ke konci jsem mnoho věcí musel na rychlo měnit a přizpůsobovat.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. ANDRIKANIS, Ekaterina. Homevideo I. - aneb Sám sobě režisérem. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2193-4.
2. ANDRIKANIS, E., KONDAKOV, S. Homevideo II. - aneb Sám sobě kameramanem. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2192-7.
3. PINCAS, S., LOISEAU, M. Dějiny reklamy. Praha: Slovart, 2009. ISBN 978-80-7391-266-6.
4. MONACO, James. Jak číst film - Svět filmu, médií a multimédií. Praha: Albatros, 2006. ISBN 978-80-00-01410-4.
5. PALAHNIUK, Chuck. Klub rváčů. Praha: Odeon, 2011. ISBN 978-80-207-1350-6.
6. BORDWELL, David. Dějiny filmu - Přehled světové kinematografie. Praha: NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2011. ISBN 978-80-7331-207-7.
7. KLEON, Austin. Krad' jako umělec. Brno: Jan Melvil Publishing, 2012. ISBN 978-80-87270-36-3.

b) Internetové zdroje

1. GAVRAS, Romain. Justice – Stress. Oficiální hudební video, 2008. <https://www.youtube.com/watch?v=QWaWsgBbFsA>

12 RESUMÉ

In general I consider the project as a successful. There is no doubt, that we can find some mistakes in this project, but I hope, that I managed to prepare my work well and I don't have to be ashamed of it (I can present my work without any shame). In some moments I felt certain problem or infinality, but I realized that it works as a whole in the end. On the contrary (on the other hand) there are some things, that are not so succeeded (are a little bit failed) exactly as I imagined, not exactly in comparison with my original vision. Fortunately, such moments are not so much.

The bonus of/for this film – the film stands on it – is definitely the choice of the main protagonist. The monologues and the atmosphere of the film would sound embarrassingly and convulsively without his contribution and assistance. I believe that also the music evokes all the feelings so that the viewer can obtain a convincing impression. I am satisfied with the visual aspect of the film. It's according to my vision, including the poster and promotional materials.

I believe that I have summarized into this film all my experiences obtained/gained during my study and I hope that the film will be positively accepted by the viewers and it will find its fans, although its range cannot be compared with the projects of the film schools. I realized many things while working on this work. I was thinking about my future, where to go, what to do next, whether it has any sense what I do. It's my most personal project, in which I put a lot of my thoughts, my ideas accompanying me currently. Definitely it is for me the film remaining in my head and it will not be overcome for some time in the future.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

První část natáčení: Ondřej Malý

Příloha 2

První část natáčení: Ondřej Malý

Příloha 3

Místnost pro natáčení v kulturním centru ORCO v Praze

Příloha 4

Druhá část natáčení: hlavní hrdinové

Příloha 5

Druhá část natáčení: hlavní hrdinové

Příloha 6

Pracovní plocha a finalizace bakalářské práce

Příloha 7

Facebooková stránka – horní lišta

Příloha 8

Facebooková stránka – zed'

Příloha 9

Scénář

Příloha 10

Plakát